

VIMUSIC O AIGUA AL VI

Per Plade

-Bon dia, senyor. Es un control rutinari. El carnet de conduir, si us plau?

El que no sabia el Mosso era que, aquell matí, el Plade, jubilat amb aficions *escrituramusicals*, s'havia llevat tard. Que havia dormit poc, malament i amb malsons.

-*Hòstia*, agent! Me deixat a casa tots els carnets, la cartera i fins i tot les ulleres per a llegir! Ni calers duc! No li serveixen els papers del cotxe? O els documents de l'assegurança?

Les presses per sortir i no fer tard a la biblioteca li han jugat una mala passada. El motiu? Els nervis que el descentren cada vegada que te una actuació, un *bolo*, en l'argot artístic. I avui li toca. Ja fa dies que l'està preparant, triant els vinils, decidint les cançons, fent una llista per a, finalment, imprimir-la i passar còpies al soci d'aventures musicals i també a l'entitat que els ha convidat, més ben dit, que els ha demanat col·laboració per punxar discos aquesta nit. I avui és el torn del rock català del segle XX.

Tot preparat, la llista feta amb els canvis d'última hora. Ara només convé que no plogui. Porta tota la setmana amb pluja, dia si, dia també. Encara sort que no s'ha deixat el mòbil, que així, com a mínim, pot seguir en contacte amb les organitzadores. Sembla que, per segona vegada, han de canviar d'emplaçament. I cada vegada més lluny del centre del poble.

-No, no em serveixen. Sap greu però l'hauré de multar. A veure, deixi'm els documents del cotxe. Com es diu, vostè?

I si us esteu preguntant el perquè de la pressa, ara us en faig cinc cèntims. És pel curs d'escriptura que dirigeix el Miquel. Tampoc es que de Moià a Navarcles sigui gaire considerable la distància, però en Plade sempre té algun problema a solucionar abans de sortir de casa i avui havia d'engegar la rentadora. Ja veieu...

El cas és que, entre deixar-se els estris a casa i els dos esquirols que s'ha trobat aixafats a la carretera, la tranquil·litat no és el que el domina en aquets moments. Només li faltava el maleit control!

-Bé, veig que ho té vostè tot en regla, això fa que doni per bona la seva explicació. Per aquesta vegada no el denunciaré, penso que el que li fa falta és tranquil·litzar-se. El noto molt nerviós. Algun problema?

-Problema, cap. El cas és que vaig a Navarrie, a un curs d'escriptura. Ara mateix ja faig tard. Gràcies per la seva atenció. I quedis tranquil, queestic més tranquil. Bon dia!

-D'acord doncs, segueixi. Amb compta, senyor.

Uns metres més endavant, un cop deixa de veure la patrulla dels Mossos, se li escapa un reneç: "Cagumelspollatresalast!".

Quan arriba a la biblioteca ja troba tots els participants asseguts al voltant de la taula i el curs en dansa. No para gaire atenció, té el cap en altres llocs, se li nota. Quasi no diu res, un desinterès gens normal, cap comentari.

Parla el Miquel:

-D'aquí dues setmanes, m'heu de portar ja un plantejament de la crònica que voleu escriure. Després, com si el voleu canviar a última hora, però aquets són els deures a fer els propers 15 dies. Teniu temps suficient per preparar-ho.

El Plade baixa les escales i pensa: "Segur que plourà tota la tarda, *casum...*". Consulta el Meteocat, que preveu pluja fins a les 10 de la nit. Tants mesos sense pluja, cony! Ja podria haver esperat uns dies mes! Se'ns aigualirà el vi!

Entra al cotxe i mira els *wassaps* rebuts. Veu que s'han decidit per l'espai de l'escola. Quin mal rotllo que fa això, la gent no sabrà ni on ha d'anar.

Per veure com segueix la festa (que ha estat engegada a les 10 del matí), un cop arriba al poble, com aquell que res, es deixa caure pel pavelló de l'escola pública, el local definitiu.

-Hola ,noies! Com aneu? Que ja son ganes de preguntar, com si no es veies que l'èxit es total!

-Vols provar algun vi, Plade?-, diu l'Adriana.

- I tant! Com ho he de fer?

- Vina amb mi.

- Té, agafa una copa-, ara és la Raquel la que li dona.

- No hi ha dret! Me la dones buida?

- No siguis ase!

Jo sé que no li convé gaire això de fer un tast de vins, però imagino que, per un dia, deixarà de costat la raó i farà servir la rauxa.

- Som-hi, trieu vosaltres, que sou expertes!

-I tant! Aquest et va be?-, la Yola li omple la copa .

- El Picapoll es la pera! Un vi autèntic, de la terra-, l'explicació surt de la boca de la Cuca, gran sumillera.

Mentre, l'aigua de la pluja, un xirimiri continu, va mullant el terra i els tendals que estan escampats pel pati de l'escola.

Fins minuts abans de l'hora del bolo, el Plade no torna a fer acte de presència a la festa. Ell i el Vila, punxadiscos, tenen l'actuació després dels balls country. I aquí s'acaba la crònica. Al primer vinil que posen, com per art de màgia, poc a poc però sense pausa, la gent va desapareixent de la pista.

-Veus Joan? Ja t'ho deia. A qui se li acudeix començar amb una cançó de **la Trinca**? *1. Tanta feina a muntar la llista! Ja podem acabar amb la de **Sant Francisco** *2.

*1 : Trio català ,format a Canet de Mar al 1969. Cançó amb humor i mala bava.

*2 : Títol de la cançó de Scott McKenzie, any 69 del segle XX, que als anys 70 es feia servir a la discoteca **Modium** *3 per tancar la sessió musical.

*3 : A Mojà.